

BROUMOVSKÝ **BIM**

INFORMAČNÍ MĚSÍČNÍK

CENA – DOBROVOLNÁ ... DĚKUJEME ZA VÁŠ PŘÍSPĚVEK

ROČNÍK 7 - **PROSINEC** 2015 – ČÍSLO **12**

Jak Boha připravit o paměť?

Jeden náš páťák na to přišel. Během listopadové hodiny náboženství věnované lidem v očistci, vykřikl: „Zpovědí!“

Po staletí čekali lidé na Mesiáše. Když pak přišel, museli je na to upozornit negramotní pastýři a návštěva mudrců z dale-

kého Východu. Zkusme využít tak či onak přítomnou adventní dobu k tomu, abychom přijali existencionální pravdu, že Bůh nás má rád, že se ho nemusíme bát. A že úvodní otázka si vůbec neklade za cíl Boha paralyzovat a exhibovat naší úsměvnou nadřazenost.

P. Martin Lanži

Veřejná sbírka

je obecně jednou z možností, jak obnovu kostelů a dalších sakrálních staveb Broumovska financovat a realizovat.

Veřejná sbírka za účelem „Obnova kostelů z tzv. broumovské skupiny kostelů a jiných menších sakrálních staveb v regionu Broumovska“ je povolena Krajským úřadem Královéhradeckého kraje na základě vydaného „Osvědčení o přijetí oznámení o konání veřejné sbírky“ ze dne 30.11.2012.

Osvědčení bylo doručeno dnem 5.12.2012, dnem 6.12.2012 je tedy sbírka oficiálně zahájena.

Osoba oprávněná: P. ThLic. Martin Lanži
Bankovní účet:

20036-180703399/0800

Bankovní ústav:
Česká spořitelna a.s., pob. Broumov

Finanční prostředky budou využity výhradně na obnovu kostelů v regionu Broumovska, zejména v rámci projektu Pro život kostelů Broumovska.

Za každý laskavý, i třeba drobný dar, upřímně děkujeme.

Filotea:

Prostředky proti velkým pokušením

Jakmile v sobě pocítíš nějaké pokušení, udělej to, co dělají malé děti, když vidí něco zlého: ihned utíkají k otci nebo matce do náručí, nebo aspoň na ně volají, aby jim přišli pomoci a zachránili je.

Pozoruješ-li však, milá Filoteo, že pokušení trvá dál nebo vzrůstá, běž v duchu obejmout svatý kříž a rozptýluj svou mysl nějakou dobrou a chvályhodnou činností.

Při prohlášeních a odmítání souhlasu neupírej zrak na pokušení, nýbrž jenom na Pána Ježíše.

Když chce zlý duch svést nějakou duši, jako první předpoklad vyžaduje mlčení. Naproti tomu Bůh při svých vnuknutích žádá především, abychom je předkládali svým duchovním vůdcům.

Sv. František Saleský (kráceno)

Předvánoční zamyšlení

V jedné rodině, kterou jsem znal, žili velmi milí a slušní lidé. Sportovně založená rodina. Manžel byl vedoucí firmy a paní pracovala na úřadě. Jejich hezký dům byl nedaleko od fary. Rád jsem s nimi rozmlouval. Na nic jsme si nehráli. Oni věděli, že jsem farář a já jsem zase věděl, že nejsou věřící. Nikdo z rodiny do kostela nechodil. Neslavili žádné církevní svátky. Až na jeden - Vánoce.

Týden před těmito svátky stál v rohu zahrady čerstvý vánoční smrček. V kádi v garáži plaval kapr. Na půlnoční mši přišli všichni a zpívali vánoční koledy. Každý rok jsme si přáli k Vánocům to nejlepší... Ti praktičtí a nevěřící lidé se o Vánocích nějak změnili. V tuto dobu bych nevěřil, že moji přátelé jsou nevěřící. Nevěřil bych právě proto, že jsem viděl, jak Vánoce prožívají.

V naší zemi se podle sčítání z roku 2011 označilo jen 20,8 % obyvatelstva za věřící. Česká republika bývá označována za jednu z nejateističtějších (nejbezbožnějších) zemí na světě. O Vánocích se s lidmi této země něco děje. Kde se bere všechna ta vánoční něha a jemná vánoční atmosféra, kterou během roku nezažijeme? To přece není samo sebou! Musí to mít důvod. Měly by české Vánoce svou vánoční atmosféru, kdybychom byly opravdu takoví ateisté, jak říká statistika?

Starý prázdný vinný sud, ve kterém se kdysi uchovávalo dobré víno, nemůže jen tak vyvětrat. Celý rok se může zdát, že už není ani kapky jiskrného vína křesťanské víry v tomto národě, ale o Vánocích je tomu jinak. Tak jako sebeprázdnější sud, který kdysi uchovával dobré víno, nemůže úplně vyvětrat, ani lid této země nemůže zapomenout na kořeny, ze kterých kdysi vyrůstal.

Středem Vánoc je z pohledu víry oslava Boha. Bůh se stal tak blízkým člověku, že mu nic lidského není cizí. Vánoce nám to připomínají. Připomínají nám, že ani nám „nesmí nic lidského být cizí“.

Vánoce jsou svátky něžné lidskosti, po které člověk touží, ať si to přizná nebo ne. O vánočních svátcích čerpáme něžnost z jeslí. Něžnost malého dítěte nám může pomoci být více lidmi. Nechme ji na sebe působit.

P. Antonín Brychta

Zemřel kardinál Ján Chryzostom Korec

V sobotu 24. 10. 2015 zemřel ve věku 91 let emeritní nitranský biskup, kardinál Ján Chryzostom Korec, SJ. V bývalém Československu byl jednou z hlavních postav boje katolické církve za svobodu a demokracii v tehdejším komunistic-

kém režimu. V době svého tajného biskupského působení vysvětil 120 kněží. Je autorem nejméně šedesáti děl s převážně duchovní tematikou. Kardinál Korec se narodil v roce 1924 a jako patnáctiletý vstoupil do Tovaryšstva Ježíšova. Po rozpuštění řeholních společenství komunistickým režimem v roce 1950 přijal tajně kněžské svěcení a o rok později byl jako sedmadvacetiletý tajně vysvěcen na biskupa. Biskupskou ani kněžskou službu však nesměl vykonávat veřejně. Působil v dělnických profesích až do zatčení a odsouzení za takzvanou vlastizradu v roce 1960. Z vězení se vrátil s podlomeným zdravím roku 1968 a díky rehabilitaci mohl o rok později vycestovat do Říma, kde jej na osobní audienci přijal papež Pavel VI. Po návratu do vlasti mu byl opětovně odňat státní souhlas k výkonu duchovní služby, a proto pokračoval v apoštolátu při výkonu dělnických povolání.

V únoru 1990 jej Jan Pavel II. jmenoval na nitranský biskupský stolec a o rok později mu udělil kardinálský titul. Po odchodu z biskupské služby v roce 2005 žil kardinál Korec v Nitře. Jeho úmrtím se počet členů kardinálského sboru snížil na 218, z toho 118 má právo volit papeže. Pochován byl v sobotu 31. 10. 2015 v katedrálím chrámě sv. Jimrama v Nitře.

LAUDATO SI' VI.

nová encyklika papeže Františka o ekologii

Znečištění, odpady a kultura odpisu

20. Existují formy znečištění, které se lidí dotýkají denně. Vystavení se atmosférickému znečištění má široké spektrum účinků na zdraví, zejména těch nejchudších lidí, a působí miliony předčasných úmrtí. Tak lze onemocnět například v důsledku inhalací vysokého množství kouře z paliv používaných v kuchyni či na topení. K tomu přistupuje znečištění, které postihuje všechny, a to z dopravních prostředků, průmyslových výparů, odpadu z materiálů, které okyselují půdu a vodu, z hnojiv, insekticidů, fungicidů, herbicidů a pesticidů, které jsou všechny toxické. Technologie napojená na finance si nárokuje jediné řešení problémů, ale fakticky není schopna spatřit tajemství rozmanitých vztahů mezi vším, co existuje, a proto nezřídka řeší problém vytvořením dalších problémů.

21. Za úvahu stojí také znečištění způsobené odpady, včetně těch rizikových, vyskytujících se v různých prostředích. Produkuje se stovky milionů tun odpadků za rok, z nichž mnohé nejsou biologicky rozložitelné: odpady z domácností a obchodů, demoliční odpad, klinický, elektronický či průmyslový odpad, vysoce toxický a radioaktivní odpad. Zdá se, že země, náš dům, se stále více mění na nezměrné skladiště odpadků. Na mnoha místech planety staří lidé s nostalgií vzpomínají na dřívější krajinu, která je nyní zavalena odpady. Jak průmyslový odpad, tak chemické produkty používané ve městech i na polích, mohou vyvolat efekt bioakumulace v organismu obyvatel sousedících zón, k čemuž dochází i tehdy, je-li výskyt toxických elementů na daném místě nízký. Častokrát jsou přijímána nějaká opatření jedině, když jsou účinky na lidské zdraví nevrátelné.

22. Tyto problémy jsou vnitřně spojeny s kulturou odpisu, která postihuje jak vyloučené lidi, tak věci, které se rychle mění na odpady. Uvědomme si například, že větší část papíru, který je produkován se vyhazuje a není recyklován. Stěží uznáváme, že fungování přirozených ekosystémů je příkladné: rostliny syntetizují živiny, které sytí býložravce, ti se pak stávají potravou masožravců, kteří dodávají značné množství organického odpadu, který umožňuje vznik nové generaci rostlin. Naopak, průmyslový systém na konci svého produktivního a spotřebního cyklu nerozvinul schopnost absorbovat a znovu použít zmetky a odpady. Nedokázali jsme dosud vytvořit vzorný produktivní cyklus, který zajistí zdroje pro všechny i pro budoucí generace, a který bude požadovat maximální omezení neobnovitelných zdrojů, snížení spotřeby, maximalizaci efektivního využití, opětovné užití a recyklaci. Vyrovnání se s touto otázkou by byl způsob, jak odporovat odpisové kultuře, která ohrožuje celou planetu. Zjišťujeme však, že pokroky v tomto směru jsou velmi skromné.

Nabídka jazykových kurzů a překladatelských služeb ANJ, PJ

Anglický a polský jazyk

(ANJ, PJ – rodilá mluvčí)

Kurzy vedené profesionální a vhodně vzdělanou lektorkou

s dvacetiletou praxí ve výuce jazyků (děti, mládež, dospělí)

Nabízíme:

individuální, skupinovou (max. 8 lidí) nebo firemní výuku ANJ, PJ, překlady z ČJ do PJ

Kurzy pro začátečníky a pokročile:

- všeobecná polština,
- obchodní/odborná polština,
- příprava na státní maturitní zkoušku z ANJ podle požadavek CERMAT-u (certifikovaným, aktivním hodnotitelem),
- všeobecná angličtina,
- obchodní/odborná angličtina

Cena jazykových kurzů už od 50 Kč za osobu a 1 hodinu skupinové výuky!

Překlad 1 normostránky cena dle dohody (záleží na druhu textu, počtu stránek a termínu)
Místo konání, program a čas dle dohody

Kontakt:

Mgr. Iwona Matuszkiewicz

Martínkovice 64

Mobil: +420 774 277 539

antonim@onet.eu

Rok 2015 ve farních akcích

10. ledna
Tříkrálová sbírka

11. ledna
Tříkrálový průvod

14. února
Farní ples v Martínkovicích

19. února
Ekumenická bohoslužba (k. sv. Václava)

21. března
Postní duchovní obnova

3. dubna
Velkopáteční křížová cesta v Křinicích

22. dubna
Požehnaní rekonstrukci kláštera
(kard. Duka)

9. května
Pout' do Vambeřic

10. května, 18:00 hod
Teplice n/M, k. Panny Marie Pomocné,
- májová pobožnost

17. května
Kaple pod Hvězdou – májová pobožnost

22. května
Ekumenická bohoslužba v kostele DSv.

23. května
Svatost smíření před 1. sv. přijímáním

23. května
Bohoslužba pro motocyklisty v Otovicích

24. května
1. svaté přijímání

24. května
Hvězda – májová pobožnost

29. května
Noc kostelů

31. května
Malé Svatoňovice – májová pobožnost
(cyklopout)

13. června
Farní den (Křinice, statek u Teinerů)
!!! změna termínu

1. – 8. července
Summer Job

25. července
Jakubsko-anenský víkend

1. srpna
Křinická pout'

10. října
Farní výlet (Želiv)

8. listopadu
Pietní akt (Martínkovice)

14. listopadu
Svatomartinské odpoledne (Martínkovice)

KOMPENDIUM KATECHISMU

DESATERO PŘÍKÁZÁNÍ

Exodus

Druhá Mojžíšova kniha 20,2-17:

Já jsem Jahve, tvůj Bůh,
který tě vyvedl
z egyptské země,
z domu otroctví.
Nebudeš mít
jiné bohy přede mnou.
Neuděláš si
žádnou sochu,
nic, co se podobá tomu,
co je nahoře na nebi
nebo dole na zemi
nebo ve vodách
pod zemí.

Těmto bohům se nebudeš klanět
a nebudeš jim sloužit,
nebo já, Jahve,
tvůj Bůh,
jsem žárlivý Bůh,
který trestám vinu otců
na dětech,
vnucích a pravnucích za ty,
kteří mě nenávidí,
ale který dává milost tisícům
za ty, kteří mě milují
a dodržují má přikázání.
Nevyslovíš nadarmo
jméno Jahva,
svého Boha,
neboť Jahve neponechá
bez trestu toho,
kdo nadarmo vysloví
jeho jméno.
Pomni sobotního dne,

abys jej světil.
Po šest dnů
budeš pracovat
a konat veškeré své dílo;
ale sedmý den
je sobota
pro Jahva, tvého Boha.
Nebudeš konat žádné dílo
ani ty, ani tvůj syn,
ani tvá dcera,
ani tvůj služebník,
ani tvá služka,
ani tvá zvířata, ani cizinec,
který dlí v tvých branách.
Neboť v šesti dnech
udělal Jahve nebe,
zemi, moře a vše,
co je v nich,
ale sedmého dne si odpočinul,
a proto požehnal Jahve
sobotní den a posvětil jej.
Cti otce svého a matku svou,
abys byl dlouho živ na zemi,
kterou ti dává Jahve,
tvůj Bůh.
Nezabiješ.
Nezcižolžíš.
Nepokradeš.
Nevydáš lživé svědectví
proti svému bližnímu.
Nebudeš dychtit
po domu svého bližního.
Nebudeš dychtit
po ženě svého bližního,
ani po jeho služebníkovi,
ani po jeho služce,
ani po jeho býku,
ani po jeho oslu,
po ničem z toho,
co patří tvému bližnímu.

Deuteronomium

Pátá Mojžíšova kniha 5,6-21:

Já jsem Jahve, tvůj Bůh,
který tě vyvedl
z egyptské země,
z domu otroctví.
Nebudeš mít

jiné bohy přede mnou.
Nevyslovíš nadarmo
jméno Jahva,
svého Boha.
Zachovávej sobotní den
a posvěcuj ho.
Cti otce svého a matku svou.
Nezabiješ.
Nezcižolžíš.
Nepokradeš.
Nevydáš křivé svědectví
proti svému bližnímu.
Nebudeš dychtit
po ženě svého bližního,
nezatoužíš ani po jeho domě,
ani po jeho poli,
ani po jeho služebníkovi
či služce,
ani po jeho volovi
či oslovi:
po ničem, co patří
tvému bližnímu

Katechetická formule

1. Budeš věřit v jednoho Boha.
2. Nevezmeš jména Božího nadarmo.
3. Pomni, abys den sváteční světil.
4. Cti otce svého i matku svou, abys dlouho živ byl a dobře se ti vedlo na zemi.
5. Nezabiješ.
6. Nesesmilníš.
7. Nepokradeš.
8. Nepromluvíš křivého svědectví proti bližnímu svému.
9. Nepožádáš manželky svého bližního.
10. Aniž požádáš statku jeho.

Sv. František Xaverský, 3. prosince

narodil se 7. 4. 1506 na hradě Javier (Xavier) v baskické části království Navarra v severovýchodním Španělsku, jako nejmladší z pěti sourozenců. Čtyřmi staršími byli Magdalena, Anna, Miguel a Juan. V období jeho dětství byly vedeny boje mezi baskickou Navarrou, Španělskem a Francií o nezávislost. Otec Juan de Jasso v té době zemřel a opevnění jejich hradu bylo za bojů strženo. Miguel a Juan se zapojili do bojů. V roce 1521, 50 km severozápadně od Javier v Pamploně, bojoval proti Baskům také sv. Ignác z Loyoly, kterého zde 20. 5. zasáhla dělová koule do nohy, a který měl později významný vliv na Františkův život.

V roce 1524, kdy bylo Františkovi 18 let, se Navarry zmocnilo Španělsko a Xavierovi přišli o velmi značnou část majetku. Ten rok se vrátili i oba bratři a v následujícím roce František odešel na univerzitu do Paříže. Měl živou až ohnivou povahu, byl ambiciózní, nadprůměrné inteligence a také velmi tolerantní. Od začátku druhého roku vysokoškolského studia bydlel společně s tichým melancholickým studentem Petrem Favre. Vlivem protichůdných povah se prý docela dobře doplňovali. Petr svou rozvážností častěji mírnil ostřejší projevy Františka. Na podzim 1529 přibyl k těmto dvěma starší, invalidní student, již zmiňovaný Ignác z Loyoly. S tímto novým spolubydlícím se František přátelil velmi pomalu, ale nakonec se sjednotili na ideálech, směřujících k založení nového řádu.

V roce 1530 František dosáhl akademického titulu Magister na úrovni dnešního doktorátu filozofie a stal se docentem i ředitelem jednoho univerzitního kolegia. O čtyři roky později přišel do kaple sv. Dionýse na pařížském Montmartru s Petrem Fabrem, čtyřmi dalšími druhy a s Ignácem z Loyoly, aby pod jeho vedením založili řeholní společnost jezuitů. Učinili slib žít v chudobě, čistotě a službě duším ve Svaté zemi nebo být k dispozici papeži coby Kristovu zástupci.

Na podzim téhož roku František pod Ignácovým vedením konal duchovní cvičení a jeho životním

programem se stala spása duší. V letech 1535 – 1536 František studoval teologii a připravoval se na svátost kněžství, kterou přijal se svými druhy v červnu 1537 v Benátkách a primici měl ve Vicenze.

V Benátkách byli s Ignácem ubytováni v nemocnici s nevyléčitelně postiženými, kterým prokazovali potřebné služby. Ošetřování těchto nemocných bylo mimo jiné i vlastním ovládním a sebezáporem.

Pro napětí mezi Benátkami a Turky nebylo možné pokračovat v plánované cestě do Svaté země, a proto se členové této řeholní skupiny na nedlouhou dobu rozešli po severoitalských univerzitních městech (František šel do Bologni). V nich kázali a poskytovali různé duchovní služby do dubna 1538, kdy se sešli v Římě, aby při apoštolské a charitativní činnosti spolupracovali s Ignácem. Jejich cílem bylo papežské schválení Společnosti Ježíše. Papež Pavel III. ji schválil roku 1539 ústně a 27. 9. 1540 i písemně.

Ignáce již začátkem roku 1540 požádal portugalský král Jan III. o vyslání jeho bratří do indických misíí. Ten se souhlasem papeže poslal Františka Xaverského s Portugalcem Šimonem Rodriguezem. František v polovině března odešel do Lisabonu, kam dorazil v červnu po odplutí lodí a bylo zapotřebí přečkat zde ještě zimu. Zatím v městě kázali a pečovali o nemocné. Král João se pak rozhodl ponechat Rodrigueze v Lisabonu a František byl papežem Pavlem III. jmenován apoštolským nunciem na východě a pro tamní panovníky dostal čtyři doporučující dopisy. S nimi a se dvěma pomocníky, Italem P. Pavlem Camerino a s dosud newysvěceným Portugalcem Fr. Mansilhasem, se vydal do Indie. Cesta z Lisabonu do Goa na západním pobřeží Indie trvala od 7. 4. 1541 do 6. 5. 1542.

V první etapě cesty obepluli Mys Dobré naděje a přibližně po pěti měsících dorazili do Mosambiku na pobřeží Afriky. Zde museli přečkat zimní období a po moři mohli pokračovat až v únoru. Po velmi náročné cestě, při níž ho provázela mořská nemoc a byl stále k službě námořníkům, vojákům, odsouzeným, otrokům a dalším nejrušnějším cestujícím, začal v Mosambiku pečovat o

nemocné, a to i přes svou vlastní vyčerpanost a onemocnění.

Goa, která bývala portugalskou kolonií v Indii, se stala prvním Františkovým působištěm v této zemi. Svou činnost začal v městské nemocnici u těch, kteří sem rovněž odněkud připluli. Spal na zemi vedle pacientů s nejtěžšími chorobami, aby byl připravený jim posloužit v jejich potřebách.

Po pěti měsících byl poslán na jih k mysu Kanyakumari. Tamní domorodci se živilo lovem perlorodek a hovořili tamilštinou. František jim do tohoto jazyka nechal přeložit základní modlitby církve a Desatero. Tamilštinu se teprve začal s velkými obtížemi učit a pak prý jako v ulicích Goa, svolával k výuce katechismu zvonečkem. Neúnavně o Bohu hovořil s dětmi i dospělými.

Také odtud o své činnosti psal Ignácovi do Říma: „*Vytrvale jsem chodil po vesnicích a všechny dosud nepokřtěné děti jsem omýval posvátnou křestní vodou. Křtem jsem tak očistil ohromné množství dětí, které takřka nerozeznaly pravou ruku od levé. Ty děti mě však nenechaly ani pomodlit breviář, dokonce ani najíst a vyspat, dokud jsem je nenaučil nějakou modlitbu. A tu jsem pochopil, že právě ony jsou těmi, kterým patří nebeské království... Z mnoha lidí se v této oblasti nestanou křesťané jen proto, že prostě není nikdo, kdo by z nich křesťany udělal. A tak se mi často vtírá myšlenka, že bych měl obejít všechny akademické instituce po celé Evropě – a hlavně pařížskou univerzitu, a všude křičet jako smyslů zbavený, abych ty, v nichž je víc učenosti než lásky, vyburcoval voláním: Jak strašné je množství těch, kdo se vaší vinou nedostanou do nebe, a řítí se do pekel!*“

Žil pak mezi obyvateli souostroví Moluk (patřící dnes Indonésii). Udává se, že v některém měsíci pokřtil až na 10 000 Indů. Na začátku roku 1545 plul do Malaky a pak dále na ostrov Ambon, odtud po tříměsíčním působení na ostrov Ternate. Po skončení této cesty, kterou jako apoštolský nuncius pro Dálný východ považoval za svou povinnost, se dozvěděl o existenci Japonska. V Goe rozdělil úkoly novým misionářům TJ a na džunce čínského námořníka se v srpnu 1549 přeplavil k břehům Japonska. Pěšky se vydal do Miyaka, kde se mu vysmáli a k císaři se nedostal. Během dvou let však pro víru získal aspoň pět set Japonců. Při návratu předpokládal obrácení Číny, které přispěje i k rozšíření křesťanství v této zemi. V listopadu 1552 doplul na ostrov San Čoan poblíž Kantonu. Zde vyhladovělý a v horečkách z podchlazení 3. 12. ve věku 46 let zemřel.

Blahořečený byl 25. 10. 1619 papežem Pavlem V. a svatořečený 12. 3. 1622 papežem Řehořem XV.

[www.catholica.cz/Jan Chlumský](http://www.catholica.cz/Jan_Chlumsky) (mírně kráceno)

Zveme Vás na setkání
s promítáním filmu Net for God:

Pokojná revoluce

Německo 1989

Tento film vychází při příležitosti 25. výročí sjednocení Německa, 3. října 1990. Film nám umožní setkat se s očitými svědky tohoto období: jsou to běžní občané i aktivní bojovníci, malíř, fotograf, luteránský pater ... Hlavní postavou je tu Wolfgang Thierse, dřívější prezident německého Parlamentu, angažovaný katolík, který prožil všechny etapy útlaku při zrodu demokracie.

BROUMOV - klášter (v Kreslíně)

úterý 1. prosince 2015 v 17.30 hod.

Délka filmu cca 30min. Po filmu možnost sdílení s modlitbou.

Mezinárodní ekumenická fraternita Net for God (Síť pro Boha) vznikla v roce 2000 z podnětu komunity Chemin Neuf, aby napomáhala jednotě křesťanů a pokoji ve světě. Je sítí modlitby, formace a evangelizace. Filmy Net for God jsou překládány do 22 jazyků a jsou promítány na setkáních ve více jak 60-ti zemích.

www.chemin-neuf.cz info:491423755
www.netforgod.tv

Listopadové akce rozšířila i Svatohubertská bohoslužba

K tradičním listopadovým setkáním, a to k Pietní vzpomínce na „Ruském hřbitově“ v Martínkovicích, která se konala v sobotu 7. listopadu a Svatomartinskému odpolední také v Martínkovicích, které proběhlo v sobotu o týden později, se letos poprvé připojila i Svatohubertská bohoslužba v děkanském kostele sv. Petra a Pavla v Broumově, kterou v neděli odpoledne 8. listopadu vedl P. František Hofman.

Prodej knih a vánoční svátost smíření

Předvánoční prodej knih proběhne čtvrtou nedělí adventní, 20. 12. v děkanském kostele sv. Petra a Pavla.

S vánoční svátostí smíření můžete počítat v sobotu 19. 12. dopoledne v kostele sv. Petra a Pavla.

Betlémské světlo na Štědrý den

si bude možné zapálit v děkanském kostele sv. Petra a Pavla od 14:00 do 16:00.

Zároveň bude zpřístupněn i betlém a pro poslední opozdilce možnost svátosti smíření, avšak jenom do 15:00.

Dětská betlémská besídka bude pak na Boží hod vánoční v 15:00 ve stejném kostele.

Naši pastýři 1938 – 1945, zahynuvší a věznění

(325 osob včetně patnácti bezejmenných cisterciáků)

BIM přináší další jména kněží:

Jan Evangelista Eybl. V době zatčení děkanem ve výslužbě, bytem v Berouně. Kněz Diecéze českobudějovické. Zatčen pro svou odbojovou činnost, šíření časopisů „V boj“, kázání proti Němcům a údajnou velezrádnou činnost. Na konci války byl osvobozen z Dachau.

Karel Fanfrdla. V době zatčení kněz augustinián ze Starého Brna, historicky první duchovní správce při kostele sv. Augustina v Brně a také jednatel tělovýchovné jednoty Orel. Byl zatčen při nacistické akci Albrecht První. Na konci války byl osvobozen z Dachau.

Vavřinec Miloslav Filip. Kněz benediktin v klášteře Na Slovanech. Zemřel v Dachau 13. září 1942.

Eduard Fischer. Kněz německé národnosti. Arciděkan ve Falknově nad Ohří (dnešním Sokolově). Zatčen proto, že se ve svém kázání nepřátelsky dotkl Velkoněmecké říše a tím vnesl neklid mezi lid a oslabil sílu německého národa. Eduard Fischer byl z Dachau na svobodu propuštěn 5. dubna 1945.

Jan Formánek. Jezuita-scholastik v Praze. Dne 22. července 1944 si pro něj v rámci zátahu na řád přišlo gestapo. Nejprve eskortován do pankrácké věznice, odkud byl převezen do pražské služebny gestapa v Petschkově paláci k mnohahodinovým brutálním výslechům.

Mons. Karel Fořt. Zatčen gestapem v listopadu či prosinci 1940 kvůli nacisty zakázané činnosti ve skautingu. Ve vězení se rozhodl pro kněžství. Po propuštění nastoupil do semináře, ale na podzim 1942, kdy se nacistům už zoufale nedostávalo pracovních sil v těžkém průmyslu, odvezli Karla Fořta a jeho přátele na nucené práce do železáren Hermanna Göringa v Linci. Po válce výrazná osobnost českého exilu.

Alois Frajt. V době zatčení farářem v Terezíně. Příčina zatčení zněla: Ohrožuje svojí činností stálost velkoněmecké říše zneužíváním zpovědi ke špionáži. Na konci války byl osvobozen z Dachau.

Robert Franze. Kněz německé národnosti. Duchovní v Rosendorfu (dnes Růžová, okr. Děčín). Na svobodu z Dachau propuštěn 4. června 1942. Robert Franze po válce odešel, nebo byl odsunut do Německa.

Dominik Frnka. Vězněn od 10. září 1939.

Klement Galosz. Kněz polské národnosti. Farář ve Vendryni, dnes Diecéze ostravsko-opavská. Do Dachau přišel 8. prosince 1940, zemřel tam 26. listopadu 1942.

Józef Galuszka. Kněz polské národnosti. Kooperátor v Jablunkově. Zatčen 15. září 1939 a vězněn v Jablunkově. Od 8. prosince 1940 v Dachau, kde přežil až do konce války.

Doktor teologie Anton Gebert. Kněz německé národnosti. Kanovník u svatého Víta v Praze. Zemřel v Dachau 18. května 1942.

Emil Gehr. Kněz německé národnosti. Farář v obci Gruna, Arcidiecéze olomoucká. Zatčen proto, že „falešně informoval o kněžích v koncentračních táborech a působil v širokých vrstvách neklid, a tím zeslaboval vnitřní frontu říše“. Dne 26. dubna 1945 nastoupil z Dachau evakuační transport – pochod smrti. Osvobozen Američany 3. května 1945 v německém Bad Tölzu.

Josef Glogar. V době zatčení dómským vikářem v Olomouci. Byl zatčen při nacistické akci Albrecht První. Na konci války byl osvobozen z Dachau.

Alfons Glos. Profesor náboženství v Hranicích na Moravě. Byl zatčen při nacistické akci Albrecht První. Propuštěn na svobodu 7. srpna 1940 z Buchenwaldu.

Poradna pro ženy a dívky

Poradna pro ženy a dívky je provozována organizací Centrum naděje a pomoci, (CENAP), kde je nabízeno sociální poradenství postavené na křesťanských hodnotách.

Pracovnice poradny pro ženy a dívky nabízí klientkám a jejich partnerům profesionální a lidský přístup, pro který je poradna oblíbená a vyhledávaná. Poradna nabízí klientům široký záběr v řešení různých potíží. Častými tématy jsou problémy ve vztazích partnerských i mezigeneračních, dále řešení problematiky antikoncepce i nečekaného těhotenství a zvládnutí vyčerpání matek při péči o děti a domácnost. Pracovnice poradny podporují rodiče k přijetí všech počatých dětí, a proto také nabízí podporu nejen v průběhu těhotenství.

Samozřejmě se pracovnice věnují problematice nároků dávek ze státního sociálního systému. Poradkyně řeší i problematiku domácího násilí a problematiku závislostí, které se nevyhýbají ani křesťanským rodinám.

Důležitou součástí poradny je zvládání smutku u párů, kterým se nedaří otěhotnět. Manželé, kteří touží po miminku, jsou často ve velkém stresu a vlastním sebeobviňování, až se jim výsledně nedaří žít spokojený manželský život. Proto je zde pro ně nabízená psychosociální podpora.

Výjimečností této poradny je, že nabízí pomoc ženám po potratu, a to umělém i spontánním. Ženy, které mají tuto smutnou skutečnost za sebou, se často ve společnosti setkávají s nepochopením a odmítnutím. V této poradně je naopak nabízena pomoc a přijetí.

Poradkyně vnímají všechny klientovy složky osobnosti. Věnují se jak sociálním potřebám klientů, tak i jejich biologickým, psychickým a spirituálním potřebám.

Sociální poradenství je pro klienty nabízeno bezplatně. I když poradna sídlí v Brně na Vodní 13, není omezena jen pro obyvatele Brna. Pro možnost e-mailového (cenap@cenap.cz) a telefonického (543 254 891) spojení a dobré dostupnosti z vlakového a autobusového nádraží je zde pro všechny.

Pokud vnímáte, že by služby poradny mohly pomoci Vám nebo Vaším blízkým, ráda bych Vás povzbudila ke kontaktování poradny.

Bc. Milada Lázníčková DiS
www.cenap.cz

Je Mistr Jan Hus ještě aktuální?

Pocházím z katolické rodiny, proto několik mých známých vyjádřilo rozpaky nad tím, že se role řečníka při takové akci vůbec ujmu. Kdo mne však zná více, má povědomost o tom, že tradice naší rodiny byla natolik košatá, že Hus byl pro nás vždy, a to po několik generací, tématem důkladně zmiňovaným. Navíc moje paní pochází z rodiny aktivního člena ČsCH, proto je Mistr Jan pro naši rodinu aktuální i v současné době zde ve Velimi. Tolik hledisko subjektivní.

Z hlediska objektivního možná otázka stojí, zda naše doba je ještě aktuální pro Mistra Jana. Jak nedávno trefně poznamenal patriarcha ČsCH Tomáš Butta: Hus byl na sebe přísný, proto mohl kázat. Hus byl především kněz, univerzitně vzdělaný, který své mravní zásady a životní postoje čerpal z Bible. Pochopil by pak, že většina z nás ráno vstává a nejde do svého kostela na mši nebo ranní chvály, porozuměl by tomu, že žádné dílo nezačínáme společnou modlitbou, jídlo nežehnáme, neusínáme s díky Bohu za prožitý den? A více: co by asi říkal na sňatky osob stejného pohlaví, na diskutovanou možnost svěření dětí do takového svazku? Byl by připraven zemřít za pravdu lidstva, které stvořilo potratovou pilulku, čile provozuje antikoncepci, a dokonce zabíjí nenarozené děti v lůně matčině? Pro Mistra Jana bylo jedinou oporou Písmo svaté čili Bible, z něho čerpal podklady pro své závěry a přesvědčení, za něž se později rozhodl zemřít. Kdo dnes však zná

Písmo? Kdo ví, co se v něm píše a co vše je tam napsáno a co je zapovězeno? Byla by jeho cesta na hranici za český národ, v jehož spásitelskou roli bezmezně věřil, nyní stejně pokorná, pokud by věděl, že právě v tomto národě je více jak desetina, která ve svobodných volbách volí stranu, jež se nikdy nezřekla svých kořenů v režimu, který naprosto nezřízeně odporným způsobem ubil k smrti jeho bratra v kněžské službě, P. Josefa Toufara, aniž by mu dal možnost mít v cele kříž, breviář a před smrtí přistoupit ke svátostem, na kterýchžto věcech on sám v cele dominikánského kláštera v Kostnici a posléze za zdi žaláře hradu Gottliebenu velmi lpěl? A na úrovni vzdělání: jak by asi on, který studoval na církevní škole v Prachaticích a následně na teologické fakultě, již se stal v roce 1402 jejím děkanem, přijal zprávu, že se na našich školách nejen nevyskytují kříže a jiné obrazy našeho Spasitele, kněží zde nevyučují povinné náboženství a vše končí tak, že dnešní maturanti ani neví, kdo to byl Jidáš Iškariotský a jejich matky se za to horší, že je to

jen něco, co se přece týká nějaké nečitelné sekty, jež si říká křesťané. Přišel by sem mezi nás, občany Velimi, kterým jejich předkové v obci nechali dva kostely, a přestože obyvatel je přes 2 000, tak se v obou každou neděli sejde v lepším případě jen 50? Rozuměl by tomu, že namísto o spásu duše a vzdělání, nám jde o přípravu a úspěch v jiném než sokolsky pojatém sportu, namísto staveb k duchovním účelům podporujeme nezřízenou výstavbu různých sporně využitelných sportovních areálů? To ani dospělým ani dětem nepřinese pokoj v srdci a výchovu v řádného občana už vůbec ne. Mistr Jan se o tom zcela jasně vyjádřil ve svém dopise Žateckým, kde nabádal k potírání her a tanců, či jiné pokleslé zábavy, již se převážně nyní oddáváme, namísto ní povzbuzoval k rozjímání a společné modlitbě. Možná by k naší době promluvil stejně jako již jednou k té své, když mu na Univerzitě Karlově připadla úloha řečníka k výročí smrti císaře Karla

IV., tehdy hovořil takto a svým způsobem hovoří nyní i k nám: „Marnost nad marnost a všechno je marnost.“

Z hlediska dobového kontextu byl Mistr Jan Hus pro každou epochu aktuální jinak, po pečlivém studiu jeho díla musím odpovědně prohlásit, že on sám by se za své obrazy velmi horšil. Záhy po své smrti byl považován za světce, i dodnes Církev starokatolická tak slaví dnešní den jako zasvěcený svátek. Německou reformací byl Hus přiřazen k prvním reformátorům, je znám Holbeinův obraz, kde anglický teolog Wicleff křeše jiskru, která zapaluje plamen, jehož drží právě Hus a ten jej předává jako pochoděň Lutherovi. V době obrození pak byl Hus prohlašován za buditele, který bude pevnou hrází proti Němcům a jejich zájmům, dokladem o tom byly národní poutě na Kozí Hrádek, Krakovec a do Kostnice, pořádané Mladočechy, zejména po neúspěšném česko – rakouském vyrovnání. Následující doba přinesla Husa v pojetí Masarykově, bojovníka nikoliv jen za pravdu Boží, poznanou vlastním rozumem z Písma, ale za pravdu národnostního sebeurčení nové republiky, za pravdu boje legií ve velké válce. Já pak jsem už zažil Husa jiného, Husa nikoliv ryzího křesťana, ale bojovníka za prvotní socialismus, za práva chudých proti bohatým, za práva utlačovaných proti vládě. V současné době je Hus do značné míry opomíjen, sice se o něm učí v dějepise, ale žádná myšlenka v jeho odkazu se nerozvíjí. V této souvislosti je třeba zmínit slova teologa Ctirada Václava Pospíšila, který v knize Husovská dilemata uvedl: „Nemohu se ubránit vyslovení lítosti nad tím, že jsme jako katolíci už dávno národu, který Husa ctí, důrazně nezačali připomínat jeho víru. Pražský reformátor je opravdu svědkem křesťanské víry pro naši bezvěreckou dobu, a proto by bylo hrubou nedomyšleností nabídnutou šanci nevyužít.“

Jsem pevně přesvědčen, že Hus je pro dnešní dobu naprosto aktuální. Naše doba přímo vyžaduje léčbu Husem.

Doba přelomu 14. a 15. století trpěla krizí západní křesťanské civilizace, postiženou hladomorem, opakujícím se každých 20 let, ekonomickou nerentabilitou, způsobenou odlivem drahých kovů, užívaných tehdy jako platidla. V dnešní době též prožíváme krizi postmoderní společnosti, již reprezentuje úbytek obyvatel a pracovních příležitostí na jedné straně a naprosto bláhový konzum a nikdy nenaplněná touha po nekonečném štěstí, jež hledáme v úplném uspokojení všech našich potřeb, na straně druhé.

Hus kritizoval vlastnictví církve, vyčítal jí přílišnou nádhru, soustředění majetku a moci. Podle výzkumu profesora Františka Šmahela tehdy církev v Čechách vlastnila celou třetinu pozemkového

majetku. Dnes tomu není jinak. Dvacet nejbohatších vlastní téměř pětinu všeho obdělávaného pozemkového majetku, a jeden mezi nimi nejbohatší dokonce tuto zem řídí z vlivného vládního postu. Stejně tak jako tehdy církev žila z prodeje odpustků, i on nyní čerpá do svých firem výnosy z některých daní, které jeho úřad vybírá. Hus zastával Wicleffovu nauku zvanou latinsky nullus dominus, tedy že není pravý a řádně vykonávající svůj úřad ten kněz, biskup či prelát, který nežije podle zákona Božího. A co dnes? Je skutečným a pravým prezidentem, jehož je hodno poslouchat a platit, člověk, který veřejně před studenty velebí neškodnost kouření či prospěšnost pravidelného pití tvrdého alkoholu pro zdraví? Je ještě skutečným prezidentem, když věří v existenci článku, který nikdy nebyl napsán? Husovi primárně nešlo o pravdu v moderním slova smyslu, nýbrž mu na srdci ležela především mravní očista církve a celé společnosti v duchu Písma. Nepotřebuje naše společnost stejného karatele? My všichni společně si jistě vzpomeneme na tři české předsedy vlády, kteří nedlouho po nástupu do své funkce zapudili své zákonitě manželky a naši si mladší a atraktivnější, a nikdo se nad tím veřejně nepohoršoval! Kdo se dnes podivuje nad obecnou praxí, že v jedné rodině existuje několik skupin dětí od nejrůznějších rodičů, vzájemně provázaných předchozími sňatky, jež se přepravují střídavě od jednoho rodiče k druhému jako poštovní balík a domov mají všude a nikde? Hus vystupoval proti kupčení s církevními úřady, vadilo mu, že církevní úřady nezastávají ti nejlepší, ale nejbohatší či nejprotřeplejší. A dnes? Mnozí podnikatelé, ovládající politicky celá města, jsou napojeni na obecní rozpočty tím, že kupčí a čachrují s veřejnými zakázkami a co hůř, nepovažují to za nemravné, nýbrž za způsob, jak slušně přežít.

Ze všech shora uvedených příkladů je patrné, že postava, příběh a život Mistra Jana Husa je stále bytostně aktuální. Mějme při svých životních rozhodnutích jeho obraz na paměti, ne však v boji za svoji pravdu před pravdou někoho jiného, ale v boji za lepší formu sebe sama.

Závěrem nechme promluvit samotného Husa s přáním, aby právě tato slova pronikla co nejhlouběji do našich srdcí:

„Učme se nikoho neurážet, pro všechny chťti dobro, starších cťti, vrstevníkům nezáviděti, vyhýbati se domýšlivosti, řídit se rozumem a držeti se ctnosti. Zachovávejme, co je dovolené, vyhýbejme se tomu, co je špatné pro naši spásu, nestydme se mluvit pravdu, slovu pravdy nijak neodmlouvejme, slovem míru a spravedlnosti se vždy řídme, aby mír a spravedlnost byly s námi.“

JUDr. Tomáš Těmín Ph.D.,

autor byl prázdninovým průvodcem
v broumovském klášteře
v letech 1994 až 1999.

Příspěvek zazněl ve Velimi na vzpomínkové
oslavě na MJH 6. 7. 2015. (mírně kráceno)

Rozhovor

s P. Guillaumem Anoinem, který o letošním srpnu spolu s přáteli zpíval v našich kostelích:

Jak vnímáte situaci Katolické církve ve Francii?

Církev ve Francii je na jednu stranu velice vyčerpaná a zesvětštěná, na druhou stranu se radujeme z dynamické a misionářsky zapálené mladé generace katolíků. To nám dává hodně naděje do budoucna.

Jak lidé reagují na to, že nosíte kleriku?

Ve Francii nosí kleriku hodně mladých kněží. Nečiní tak, aby se vrátili do starých časů, které nikdy nezažili, nýbrž aby byli pro všechny snadno rozpoznatelní. Často lidem říkám: „Kleriku nenosím kvůli 3 % lidí, co chodí do kostela, ale kvůli těm 97 %, kteří do něj nikdy nevstoupili!“ Třeba poznamenat, že jediné negativní reakce na kleriku přicházejí ze strany praktikujících katolíků generace 70. a 80. let. Mladá generace nemá negativní předsudky ke klerice, kterou si většinou v lidové imaginaci asociuje se sympatickou filmovou figurou Dona Camilla.

Kdo stál/stojí za Vaší cestou ke kněžství?

Hlas volající ke kněžství jsem zaslechl ve dvanácti letech během pobytu v jednom klášteře. Byla to dokonale nečekaná, ale velmi silná vnitřní zkušenost, která ještě dnes tvoří základ mého povolání.

Kdy jste se poprvé setkal s gregoriánským chorálem?

Jako mladoúčkový varhaník v naší farnosti jsem narazil na starý graduál, plný hranatých not. Nikdy předtím jsem neslyšel o takovém repertoáru, a to popíchlo mou zvědavost. Zúčastnil jsem se dětského kurzu gregoriánského chorálu a od té chvíle miluji tuto hudbu pro její krásu a ušlechtilou jednoduchost.

Co pro Vás znamená gregoriánský chorál?

Gregoriánský chorál se mě hluboce dotýká, protože je zpíváno Slovo Boží. V liturgii gregoriánské mše pochází 98 % textu z Písma. Je to velké bohatství, které nás noří do samotného Božího Srdce. Je zde překvapivý kontrast mezi velkou jednoduchostí hudebního materiálu a jeho silným účinkem na duše.

Jak často se scházíte ke zkouškám?

Zkoušíme příležitostně, když máme zpívat mši, hodinky nebo koncert.

Předpokládám, že často cestujete...

Pro mládež pořádáme gregoriánské výlety do různých míst ve Francii nebo zahraničí. Umožňuje to propojit poznání regionu a důslednější práci na gregoriánském repertoáru v duchovním a bratrském prostředí.

Má gregoriánský chorál nějaké specifika pro adventní dobu?

Gregoriánský repertoár pro advent je protkнут velikou jemností, radostí a zároveň napětím, které jsou spojeny s příchodem Spasitele.

Existuje něco typického pro advent ve Francii?

Vyrábíme adventní věnce, u nichž každou neděli zapálíme jednu svíci. Ve městech a v domácnostech instalujeme různá osvětlení, která symbolizují světlo Krista Spasitele, a také jehličnaté stromky jako znak toho, že život je silnější než smrt.

Jaký dojem na Vás zanechala broumovská farnost?

Byli jsme dojatí z živosti farnosti, kde jsou přítomny všechny generace. Je zde cítit atmosféra společenství mezi lidmi a krásné křesťanské vyznačování na město. Je to pro nás pěkné svědectví a zdroj radosti a naděje! Jsme s vámi spojeni v modlitbách!

Kázání z Dómu sv. Marty

Doba dělá to, co musí – mění se. Křesťané mají dělat to, co žádá Kristus – hodnotit dobu a měnit se s ní, avšak zůstat pevní v pravdě evangelia. Poklidný konformismus není přípustný, protože ve skutečnosti člověka znehybňuje. Papež František se zamýšlel nad čtením z listu svatého Pavla Římanům (Řím 7, 18 – 25a), kde apoštol důrazně káže o svobodě, která nás vysvobodila z hříchu. A poté přešel k evangelium (Lk 12, 54

– 59). Ježíš v něm mluví o znameních doby a označuje za pokrytce ty, kteří dokážou poznat její úkazy, avšak nikoli posoudit čas, ve kterém přišel Syn člověka. Bůh nás stvořil svobodné, vyzdvihl Svatý otec, a tato svoboda přichází, když se otevřeme síle Ducha a pomocí rozlišování dobře porozumíme tomu, co se odehrává v našem nitru i vně.

“Máme svobodu posuzovat, co se děje mimo nás. Avšak abychom mohli posuzovat, musíme toto vnější dění nejprve dobře poznat. Jak je možné uskutečnit to, co církev nazývá „poznávaním znamení doby“? Časy se mění a křesťanské moudrosti je vlastní, aby tyto změny rozpoznala, rozpoznala různé doby a jejich znamení. Poznala význam té či oné věci. A dělala to beze strachu, ve svobodě.“

Petrův nástupce přiznal, že se nejedná o nic jednoduchého, protože na křesťany doléhá příliš vnějších vlivů, které je dovádějí k pohodlnějšímu řešení.

“Obvykle se do takového pracného rozlišování nepouštíme, protože se přizpůsobíme. Uspokojíme se tím, co „se řeklo, co se ví, co si lidé

přečetli“, a jsme v klidu. Kde však je pravda? Jaké poselství mi Pán chce dát tímto znamením doby? Jestliže chceme porozumět znamení doby, je především nezbytné se ztišit, tiše stát a pozorovat. Potom vše zvažovat v nitru. Uvedu příklad – proč se dnes vede tolik válek? Proč se to stalo? A pak se modlit. Ticho, úvaha, modlitba. Pouze takto můžeme pochopit znamení doby, to, co nám chce Ježíš sdělit.“

Poznávat znamení časů není výsadou kulturní elity, připomenul papež. Ježíš nás nevybíjí: Pohleďte, jak se chovají akademici, učenci a intelektuálové. Ježíš mluví k rolníkům, kteří ve své prostotě umí oddělit pšenici od koukolu.

“Časy se mění a také my, křesťané, se neustále máme měnit. Musíme pevně setrvat ve víře v Ježíše Krista, v pravdě evangelia, avšak naše postoje musí stále být v pohybu v souladu se znamením časů. Jsme svobodní. Jsme svobodní díky daru svobody, kterým nás Ježíš Kristus obdaroval. Naší prací má být pohled do nitra a rozlišování vlastních pocitů a myšlenek. A také pohled na to, co se děje venku a rozlišování znamení doby. V tichu, úvaze a modlitbě.“

ADVENTNÍ KVÍZ

Advent je doba, kterou bychom neměli promarnit. Čekáme nejen na příchod Pána Ježíše o Vánocích, ale také na konci života. Každý se jednou osobně setkáme s Pánem Ježíšem. Proto tajenka našeho kvízu obsahuje důležitou připomínku. Zjistiš ji, když ze tří možností vybereš jednu, a písmeno, které je před správnou odpovědí, doplníš vždy dole do připraveného políčka.

1. Advent je vždy
C – o prázdninách
O – před Velikonocemi
P – před Vánocemi

2. „Advent“ znamená
O – radost
Ř – příchod
I – děkování

3. Advent má
N – většinou 3 neděle
I – vždy 4 neděle
C – různý počet neděl

4. Advent je
P – období
E – liturgický předmět
S – mešní kniha

5. Předchůdce Páně je
R – sv. Jan Křtitel
U – sv. Petr
P – sv. Pavel

6. Otec Jana Křtitele je
E – Izaláš
V – Zacheus
A – Zachariáš

7. Jan Křtitel je
V – starší než Ježíš
E – mladší než Ježíš
N – na den stejně starý

8. K Marii přišel anděl
O – Rafael
T – Gabriel
A – Michael

9. Nazaret je
A – v Egyptě
V – v Judsku
E – v Galileji

10. Mariina příbuzná je
K – prorokyně Anna
U – Veronika
S – Alžběta

11. Z rodu Davidova
M – byl pouze Josef
E – byl Josef i Marla
D – byla pouze Marla

12. Jméno Ježíš
: – vybrala Maria
? – vybral Josef
I – oznámil anděl

TAJENKA:

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12

NEDELNÍ BOHOSLUŽBY

6. prosince

Teplice, sv. Vavřinec	08:30 hod
Otovice	08:30 hod
Ruprechtice	10:00 hod
Broumov, P+P	10:00 hod
Horní Adršpach	15:00 hod
Broumov, klášter	17:00 hod

13. prosince

Teplice, sv. Vavřinec	08:30 hod
Martínkovice	08:30 hod
Verněřovice	10:00 hod
Broumov, P+P	10:00 hod
Zdoňov	15:00 hod
Broumov, klášter	17:00 hod

20. prosince

Teplice, sv. Vavřinec	08:30 hod
Šonov, kaple PM	08:30 hod
Vižňov	10:00 hod
Broumov, P+P	10:00 hod
Horní Adršpach	15:00 hod
Broumov, klášter	17:00 hod

27. prosince

Teplice, sv. Vavřinec	08:30 hod
Božanov	08:30 hod
Heřmánkovice	10:00 hod
Broumov, P+P	10:00 hod
Horní Adršpach	15:00 hod
Broumov, klášter	17:00 hod

Výuka náboženství – Broumov:

0. - 2. tř.: pondělí,
ZŠ Meziměstí, 13:45 - 14:30 hod
3. tř. (1. sv. přijímání):
pátek, fara Broumov, 13:00 - 13:45 hod
4. tř.: středa,
ZŠ Meziměstí, 13:15 - 14:00 hod
5. - 6. tř.: pátek,
fara Broumov, 13:45 - 14:30 hod
4. - 5. tř.: pátek,
fara Broumov, 13:45 - 14:30 hod
7. - 8. tř.: středa,
fara Broumov, 14:20 - 15:05 hod

Výuka náboženství – Teplice n/M:

Horní Adršpach: středa 12:00 hod
Teplice: pátek 13:00 hod (2. - 5. tř)
Verněřovice: pátek 14:30 hod

Požeháný advent a pokojné Vánoce!

VIII. farní ples

se bude konat v
sobotu 30. ledna 2015

MŠE SV. V TÝDNU / BROUMOV

Pondělí	-	-
Úterý	klášterní k.	17:00 hod*
Středa	k. sv. Václava	17:00 hod
Čtvrtek	děkanský k.	07:15 hod
Pátek	děkanský k.	15:00 hod
Sobota	k. sv. Václava	17:00 hod**

* V úterý 08. 12.
mše sv. v dřevěném k. PM (Neposkvrněné Početí).

** Rovněž rorátní mše sv.
v dřevěném k. PM v 07:00 hod.

Svátost smíření 20 min před každou mší sv.
+ sobota (vánoční sv. smíření)
19. 12., P+P, 09:00 – 10:30 hod (2 – 3 kněží).

Adorace: středa, sv. Václav, 17:30 – 18:00 hod;
pátek, P+P, 19:00 – 20:00 hod.

VÁNOČNÍ BOHOSLUŽBY
BROUMOV

24. 12. (středa, Štědrý den):

Broumov, sv. Václav 08:30 hod
(poté koledování dětí v nemocnici)
Otovice 22:00 hod (mše sv.)
Ruprechtice 22:00 hod (mše sv.)
Broumov, P+P 24:00 hod (mše sv.)

25. 12. (Boží hod vánoční),

závaznost jako v neděli:
Martínkovice 08:30 hod
Verněřovice 10:00 hod
Broumov, P+P 10:00 hod
Broumov, klášter 17:00 hod

26. 12. (Sv. Štěpán, sobota):

Šonov, kaple PM 08:30 hod
Broumov, sv. Václav 17:00 hod

27. 12. (Neděle Sv. Rodiny):

Božanov 08:30 hod
Heřmánkovice 10:00 hod
Broumov, P+P 10:00 hod
Broumov, klášter 17:00 hod

31. 12. (Sv. Silvestr, středa):

Broumov, P+P 17:00 hod

01. 01. 2016 (Nový rok,

slavnost Panny Marie Bohorodičky),

závaznost jako v neděli:
Hvězda 00:00 hod
(s platností jako ve dne)
Vižňov 10:00 hod
Broumov, klášter 10:00 hod
Broumov, klášter 17:00 hod

MŠE SV. V TÝDNU / TEPLICE N. METUJÍ

Pondělí	-	-
Úterý	-	- *
Středa	k. sv. Vavřince	16:45 hod
Čtvrtek	k. sv. Vavřince	16:45 hod
Pátek	k. sv. Vavřince	16:45 hod
Sobota	k. sv. Vavřince	07:30 hod**

* V úterý 08. 12. mše sv. v mariánském
k. Na Kamenci v 16:45 hod.

** rorátní mše sv. k P. Marii

Svátost smíření 20 min před každou
mší sv. Adorace: čtvrtek 16:15 – 16:45 hod.

VÁNOČNÍ BOHOSLUŽBY
TEPLICE NAD METUJÍ

24. 12. (středa, Štědrý den):

Zdoňov 16.00 hod - mše sv. pro děti
Hodkovice 21.00 hod – štedrovečerní bohoslužba (pásmo koled, biblických čtení a kázání)
Teplice 24.00 – půlnoční mše sv.

25. 12. (Boží hod vánoční),

závaznost jako v neděli:
Teplice, sv. Vavřinec 08:30 hod
H. Adršpach 15:00 hod

26. 12. (Sv. Štěpán, sobota):

Teplice, sv. Vavřinec 08.30 hod
Zdoňov - 15:00 hod

27. 12. (Neděle Sv. Rodiny):

Teplice, sv. Vavřinec 08:30 hod
H. Adršpach 15:00 hod

31. 12. (Sv. Silvestr, středa):

Teplice, sv. Vavřinec 16:00 hod

01. 01. 2016 (Nový rok,

slavnost Panny Marie Bohorodičky),

závaznost jako v neděli:
Teplice, k. P. Marie Na Kamenci 08:30 hod
Zdoňov 15:00 hod

03. 01. 2016 (Druhá neděle vánoční)

Teplice, sv. Vavřinec 08:30 hod
H. Adršpach 15:00 hod

Paypal účet farnosti
church.broumov@gmail.com

Funguje tak, že se lidem pošle tento e-mail a oni na něj pošlou peníze přes Paypal (v PayPalu se musí zadat právě e-mail). PayPal se používá při platbách po internetu, nejčastěji ve spojení s e-bayem. Má ho dost lidí a je jednoduché přes něj něco poslat.

BROUMOVSKÝ BIM INFORMAČNÍ MĚSÍČNÍK

vychází každý 1. týden v měsíci jako měsíčník

Náměty na články můžete zaslat e-mailem na adresu: church.broumov@gmail.com, děkujeme...

Vydává: Římskokatolická farnost - Děkanství Broumov.

www.broumovfarnost.cz

Grafický koncept: Jan Záliš, DTP a zlom: PINstudio, www.pinstudio.cz.

Tisk: vlastním nákladem. Náklad: 130 ks.

Uzávěrka: 15. každého měsíce.